

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **SCARBOLO, s. r. o., v likvidaci**, se sídlem Husitská 89/41, Praha 3 - Žižkov, zastoupen JUDr. Adamem Rakovským, advokátem, se sídlem Václavská 316/12, Praha 2 – Nové Město, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, se sídlem Kolářská 451/13, Opava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 8. 2020, č. j. 2684/1.30/20-5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 11. 2023, č. j. 18 Ad 10/2021-100,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni se ukládá zaplatit ve lhůtě **15 dnů** od doručení tohoto usnesení soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj rozhodnutím ze dne 3. 2. 2020, č. j. 36610/9.30/19-9 uznal žalobkyni vinnou z přestupku **I)** dle § 140 odst. 1 písm. c) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti v rozhodném znění (zákon o zaměstnanosti), kterého se dopustila tím, že umožnila výkon nelegální práce dle § 5 písm. e) bodu 1 a 2 zákona o zaměstnanosti, když umožnila na pracovišti společnosti Svoboda a Březík - pečivo s.r.o., IČO: 262 25 751, se sídlem U Habrovky 247/11, 140 00 Praha 4 - Krč, na adrese U Tescomy 235, 760 01 Zlín (Svoboda a Březík - pečivo nebo jen pekárna), cizincům, panu A. S., v období od 1. 8. 2018 do 21. 1. 2019, a paní V. C., v obdobích od 10. 9. 2018 do 30. 11. 2018 a od 16. 1. 2019 do 21. 1. 2019 výkon závislé práce, který spočíval v pomocných pracích ve výrobě mimo pracovněprávní vztah, čímž porušila § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce (zákoník práce), a to bez povolení k zaměstnání, čímž porušila § 89 odst. 2 zákona o zaměstnanosti; **II)** se dopustila přestupku dle § 140 odst. 1 písm. e) zákona o zaměstnanosti, když umožnila výkon nelegální práce dle § 5 písm. e) bod 3 zákona o zaměstnanosti, když v pekárně umožnila výše

vyjmenovaným cizincům výkon závislé práce spočívající v pomocných pracích ve výrobě bez platného oprávnění k pobytu na území České republiky, čímž porušila § 89 odst. 2 zákona o zaměstnanosti; **III)** a rovněž též přestupku dle § 140 odst. 1 písm. g) zákona o zaměstnanosti, kterého se žalobkyně dopustila tím, že zastřeně zprostředkovala zaměstnání dle § 5 písm. g) zákona o zaměstnanosti, když v obdobích uvedených v prvostupňovém rozhodnutí pronajmula pracovní sílu v podobě pracovníků uvedených v prvostupňovém rozhodnutí, resp. tyto pracovníky dočasně přidělila k výkonu práce pomocných dělníků ke společnosti WESTLAND spol. s r.o., IČO: 607 45 193, se sídlem Třída Tomáše Bati, 765 82 Otrokovice (WESTLAND), dále spočívající v pomocných pracích ve výrobě u Svoboda a Březík - pečivo, a dále spočívající v pomocných pracích v kovovýrobě ke společnosti XERIA spol. s r.o., IČO: 632 17 830, se sídlem U Farmy 1579, 765 02 Otrokovice (XERIA), to vše bez povolení ke zprostředkování zaměstnání, čímž porušila § 14 odst. 3 písm. b) ve spojení s § 60 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, neboť nesplňovala žalobkyně podmínky pro zprostředkování zaměstnání podle § 14 odst. 1 písm. b) zákona o zaměstnanosti.

[2] Za tyto přestupky inspektorát uložil žalobkyni pokutu ve výši 3 100 000 Kč. K odvolání žalobkyně žalovaný v záhlaví specifikovaným rozhodnutím změnil výši uložené pokuty na 2 790 000 Kč a dále také prodloužil lhůtu, v níž byla povinna tuto pokutu uhradit. Ve zbytku odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[3] Proti rozhodnutí správního orgánu brojila žalobkyně žalobou, kterou městský soud označeným rozsudkem zamítl. Proti tomu podala žalobkyně (stěžovatelka) kasační stížnost.

II. Návrh na odkladný účinek

[4] V rámci doplnění kasační stížnosti stěžovatelka podala návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 odst. 1 ve spojení s § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

[5] Ten odůvodnila tím, že uložená pokuta je pro ni likvidační. V případě, že by pokuta nabyla splatnosti a byla by exekučně vymáhána, bylo by vedení celého sporu již nadbytečné. V tomto ohledu stěžovatelka odkázala na skutečnost, že Krajský soud v Brně v této věci přiznal odkladný účinek žalobě.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť pro to nejsou splněny zákonné podmínky.

III. Posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud přizná žalobě odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.* Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

pokračování

[8] Odkladný účinek kasační stížnosti představuje zcela výjimečný institut, kterým se mění účinky pravomocného rozhodnutí, a měl by být využíván pouze v situacích, kde výkon rozhodnutí nebo jeho jiné následky mohou působit značné obtíže. Kasační stížnost jako mimořádný opravný prostředek směřuje proti již pravomocnému rozhodnutí správního soudu, a proto je do doby rozhodnutí o kasační stížnosti nutné na rozhodnutí krajského soudu pohlížet jako na zákonné. Odchylka od této základní zásady je možná pouze v případě naplnění zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[9] Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Povinnost tvrdit a osvědčit hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (viz usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32, nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (srov. usnesení ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20).

[10] Nejvyšší správní soud po posouzení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. nejsou naplněny. Nejvyšší správní soud konkrétně neshledal splněnou již první podmínku, tedy existenci hrozící újmy v důsledku nepřiznání odkladného účinku, jež by byla nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám.

[11] Ze soudního spisu kasační soud zjistil, že obdobnou argumentaci jako nyní stěžovatelka uplatnila již v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě. Soud tehdy vyhodnocoval její finanční situaci ve vztahu k výši uložené sankce a následně usnesením ze dne 2. 11. 2020, č. j. 30 Ad 17/2020 - 67, žalobě odkladný účinek přiznal. I přesto dotčená společnost následně dne 1. 2. 2021 rozhodla o svém zrušení a vstoupila do likvidace. Z veřejně dostupného insolvenčního rejstříku soud dále zjistil, že dne 12. 1. 2024 na sebe stěžovatelka podala insolvenční návrh, kterému soud vyhověl, zjistil úpadek stěžovatelky a na její majetek prohlásil konkurz (viz usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 1. 2024, č. j. MSPH 57 INS 598/2024-A-10).

[12] Z výše uvedeného je tak zjevné, že ani přiznání odkladného účinku žalobě neodvrátilo následné zrušení a vstup do likvidace stěžovatelky. Stalo se tak tedy bez „příspěvní“ způsobeného případným vlivem povinnosti úhrady pravomocně uložené sankce. Za současného stavu není kasačnímu soudu zřejmé, jaká újma by nepřiznáním odkladného účinku měla vzniknout stěžovatelce, která v současné době již ukončila svou činnost a nachází se v likvidaci, resp. aktuálně v konkursu. Argumentace tvrzenou likvidační povahou uložené sankce se zde zjevně zcela mýjí s její aktuální situací.

[13] Tvrzenou újmu tak stěžovatelka dostatečně nekonkretizovala, tím spíše ji pak v rozporu s požadavky výše citované judikatury ani nijak nedoložila. Nejvyšší správní soud nemá pochybnosti o tom, že stěžovatelce byla uložena pokuta v nikoliv zanedbatelné výši. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je nicméně institutem výjimečným a bez konkrétního popisu vzniknuvší újmy může kasační soud její závažnost hodnotit jen velmi obtížně. Je třeba zdůraznit, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není dostatečná jakákoliv tvrzená újma, ale újma ve vztahu k hospodářské situaci stěžovatelky intenzivní. Lze tedy uzavřít, že výše reprodukováná obecná tvrzení stěžovatelky v tomto směru nemohou být pro přiznání odkladného účinku v žádném případě dostatečná (s přihlédnutím k její současné situaci); stěžovatelka nedostala své povinnosti dostatečně konkrétně tvrdit a osvědčit hrozbu reálně hrozící závažné újmy.

[14] Nejvyšší správní soud si je vědom, že krajský soud k návrhu stěžovatelky přiznal odkladný účinek žalobě. To však samo o sobě nemůže být důvodem pro to, aby stejně postupoval i kasační soud v řízení o mimořádném opravném prostředku, kterým je kasační stížnost (shodně viz usnesení ze dne 6. 12. 2023, č. j. 3 As 259/2023 - 33). Uvedené platí tím spíše, že krajský soud usnesení o přiznání odkladného účinku vydal v době, kdy stěžovatelka nebyla v likvidaci a její situace tak byla diametrálně odlišná než nyní.

[15] Jelikož nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, Nejvyšší správní soud se nezabýval podmínkou druhou. Návrhu na přiznání odkladného účinku proto nevyhověl.

[16] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1 000 Kč**. Podle § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení (§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012 - 32]. Nejvyšší správní soud proto rozhodnutím o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti rovněž vyzval žalobkyni ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě sedmi dnů od doručení tohoto usnesení.

[17] Soudní poplatek lze zaplatit vylepením kolků na podání adresovaném Nejvyššímu správnímu soudu nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703-46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010224023**.

[18] Závěrem soud připomíná, že usnesení o (ne)přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Nebude-li poplatek za návrh ve stanovené lhůtě zaplacen, bude vymáhán.

Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

pokračování

V Brně dne 8. února 2024

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu